

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Markétou Jiráskovou ve věci žalobce **EUROFORGE, s.r.o.**, IČ 262 82 500, se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 78, Praha 4, proti žalované **České republice – Ministerstvu spravedlnosti**, IČ 000 25 429, se sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2, o zaplacení **253,000.000,- Kč s příslušenstvím**

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobce po žalované domáhá zaplacení 253,000.000,- Kč se 7,05 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 18. 11. 2014 do zaplacení, se **z a m í t á**.
- II. Žalobce je **p o v i n e n** zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení 300,- Kč do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se svou žalobou ze dne 2. 4. 2015 domáhal, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci 253,000.000,- Kč se 7,05 % úrokem z prodlení od 18. 11. 2014 do zaplacení jako náhradu škody ve výši 250,000.000,- Kč ze zmaření podnikatelského záměru a 3,000.000,- Kč za nemajetkovou újmu způsobenou nesprávným úředním postupem Policie ČR, která provedla dne 28. 7. 2009 prohlídku domovní – jiných prostor a pozemků v objektu kanceláře budovy [REDAKCE] ve které měl pronajaté kanceláře i žalobce, a dále v prostorách, které užíval žalobce v areálu tzv. [REDAKCE] kde se nacházely technické výkresy a dokumentace týkající se vývoje konstrukce a inovace tkacích strojů, účetní doklady, obchodní smlouvy, korespondence, výpočetní technika žalobce a dalších společností. V rámci uvedené prohlídky Policie ČR odňala mimo jiné žalobci administrativní a obchodní doklady. Žalobce nebyl obviněn ze žádného trestného činu a Policie ČR neměla žádné povolení nebo oprávnění k odnětí dokladů nebo jiného majetku žalobce. Odnětí věci bylo policií odůvodňováno podezřením z neoprávněného čerpání dotací u společnosti [REDAKCE] v roce 2007 a v roce 2008. Tento postup policie byl nezákonný, přičemž správnost využití dotace poskytnuté od MPO ČR dne 5. 12. 2008 kontroloval Finanční úřad pro Prahu 6 od 13. 5. do 9. 7. 2009 a následně vydal zprávu o kontrole hospodaření s prostředky poskytnutými ze státního rozpočtu s výsledkem, že nebylo zjištěno porušení dotačních podmínek a ani jiné pochybení. Policie vrátila výpočetní techniku a elektronické nosiče informací žalobci a společnosti [REDAKCE] v roce 2012, ale ne ve stavu, v jakém ji odňala dne 28. 7. 2009. Žalobci bylo policií přislíbeno i vrácení zadržovaných věcí, tj. několika stovek dokumentů, tento příslib však policie nedodržela.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že nároky v ní uplatněné neuznává. Uvedla, že žalobce u ní dne 18. 11. 2014 uplatnil nároky na náhradu škody a nemajetkové újmy, jeho žádosti nebylo vyhověno. Na základě příkazu policejního orgánu Policie ČR, Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality, SKPV, Expozitura Brno, ze dne 28. 7. 2009, č.j. [REDAKCE] byla dne 28. 7. 2009 provedena prohlídka jiných prostor a pozemků v kancelářské budově [REDAKCE] a v ulici [REDAKCE] ve kterých se měly nacházet administrativní doklady a výpočetní technika žalobce. Městským státním zastupitelstvím v Praze byla dne 13. 1. 2014 podána obžaloba na obviněné I. [REDAKCE] A. [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] a Ing. J. [REDAKCE] D. [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] pro trestný čin dotačního podvodu podle § 212 odst. 2, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku a na obviněného J. [REDAKCE] K. [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], obžaloba pro účastenství k trestnému činu dotačního podvodu podle § 25 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 212 odst. 2 odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, a to u Městského soudu v Praze. Nejvyšší soud České republiky přikázal věc k projednání Krajskému soudu v Brně, ve věci nebylo dosud vydáno meritorní rozhodnutí. Veškeré prohlídky byly provedeny v souladu s § 83a trestního řádu (účinného v roce 2009) a veškeré věci a listiny při prohlídkách odňaté byly odňaty též v souladu s trestním řádem. Žádná rozhodnutí o nařízení prohlídek nebyla později změněna či zrušena příslušným orgánem, proto ve věci není dán odpovědností titul státu za tvrzenou škodu. Postup orgánů

činných v trestním řízení nelze ani označit za nesprávný. Oprávněnost trestního řízení vedeného proti zástupcům společnosti i dalších úkonů ve věci provedených, bude následně posouzena orgány k tomu určenými. Kromě jiného vznesla žalovaná námitku promlčení obou nároků, promlčecí doba začala běžet ode dne 29. 7. 2009, tedy den následujícím po prohlídkách jiných prostor, neboť již při prohlídce se žalobce dozvěděl o vzniku škody, kdy sice nemusel přesně vědět, v jaké výši mu škoda vznikla, ale bezpečně věděl, že bez odebraných věcí nemůže bezeškodně pokračovat v podnikání. Též se dozvěděl i o tom, kdo za škodu odpovídá. Nárok na náhradu škody i nemajetkové újmy je promlčen. Z uvedených důvodů žalovaná navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Z příkazu k prohlídce jiných prostor a pozemků ze dne 28. 7. 2009, č.j.: [REDAKCE] [REDAKCE] soud zjistil, že podle § 83a odst. 1 trestního řádu s předchozím souhlasem státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze uděleného dne 23. 7. 2009, nařídil policejní orgán Policie ČR, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, SKPV, Expozitura Brno, prohlídku jiných prostor a pozemků v trestní věci podezření z trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, odst. 2, odst. 5 trestního zákona, kdy byly dne 10. 11. 2008 zahájeny úkony trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu, a to prohlídku jiných prostor a pozemků v prostorách, které užívají společnosti EUROFORGE, s.r.o. a [REDAKCE] [REDAKCE] v areálu tzv. [REDAKCE]

Z protokolu o provedení prohlídky domovní – jiných prostor a pozemků ze dne 28. 7. 2009, č.j.: [REDAKCE] [REDAKCE], soud zjistil, že uvedeného dne byla provedena prohlídka jiných prostor a pozemků na základě příkazu policejního orgánu Policie ČR, Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování, Expozitura Brno, ze dne 28. 7. 2009, se souhlasem státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 23. 7. 2009 vydaného pod č.j. [REDAKCE] v kancelářské budově [REDAKCE] [REDAKCE] ve které mají pronajaté kanceláře mimo jiné společnosti [REDAKCE] a EUROFORGE, s.r.o. Příkaz k prohlídce byl doručen dne 28. 7. 2009 J. Š. [REDAKCE] zaměstnankyni společnosti [REDAKCE]. Prohlídce byl přítomen Ing. M. H. [REDAKCE] jako osoba nezúčastněná. Prohlídka byla prováděna jako neodkladný úkon ve smyslu § 160 odst. 4 věty první trestního řádu vzhledem k tomu, že hrozilo nebezpečí jeho zmaření zničením nebo ztrátou důkazů a nesnese z hlediska účelu trestního řízení odkladu na dobu, než bude zahájeno trestní stíhání. Současně se jedná o neopakovatelný úkon, neboť tento úkon nebude moci být později proveden před soudem. V kanceláři v prvním patře, která byla označena štítkem „EUROFORGE, s.r.o., Ing. J. D. [REDAKCE]“, byly odňaty věci, které jsou uvedeny v protokolu o provedení prohlídky jiných prostor - PC Barbone, flash disk, listiny, CD disky apod.

Z protokolů o provedení prohlídky domovní – jiných prostor a pozemků ze dne 28. 7. 2009, č.j.: [REDAKCE] [REDAKCE] a č.j.: [REDAKCE] [REDAKCE], soud zjistil, že stejným policejním orgánem s předchozím souhlasem státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze uděleného dne 23. 7. 2009 byla provedena prohlídka u Ing. M. H. [REDAKCE] v prostorách, které užívají společnosti EUROFORGE, s.r.o. a [REDAKCE] a to ve výrobních, kancelářských a skladových prostorách v areálu tzv. [REDAKCE]

██████████ přičemž úkon byl proveden jako neodkladný a neopakovatelný. Ing. M██████████ H██████████ uvedla, že co se týká vývoje konstrukce a inovace tkalcovských stavů, tak ví o tom, že se něco takového mělo někde provádět, neví přesně kde, zabývali se tím Ing. D██████████ a pan P██████████ žádné písemné podklady k tomuto vývoji se v těchto prostorách nenachází, ona pracuje pro EUROFORGE jako ██████████ Prohlídka se dále účastnila E██████████ K██████████ a ██████████ P██████████ V██████████ a dále nezúčastněná osoba. Při prohlídce byly vydány věci sepsané v protokolu, mimo jiné počítače a listiny. Prohlídka jiných prostor a pozemků byla provedena též v kancelářské budově ██████████ mimo jiné v kanceláři se štítkem s nápisem „EUROFORGE, s.r.o., závod hybridní textilie, Alois Primes, technický ředitel“, kde byly odňaty věci uvedené v protokolu, zejména šanony s listinami a výpočetní technika. Stejně tak v kanceláři s nápisem „EUROFORGE, s.r.o., závod hybridní textilie, Ing. J██████████ H██████████“ a v dalších kancelářích J██████████ G██████████, J██████████ M██████████ a Mgr. L██████████ K██████████

Z usnesení policejního orgánu Police ČR, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, SKPV, Expozitura Brno, ze dne 1. 11. 2011, č.j.: ██████████ soud zjistil, že ve věci obviněných Ing. J██████████ D██████████ narozeného ██████████ I██████████ A██████████ narozeného ██████████ a J██████████ K██████████ narozeného ██████████ trestný čin úvěrový podvod podle § 250b odst. 2, 5 trestního zákona, byly vráceny věci společnosti TechCentrum ZTM, s.r.o. a EUROFORGE, s.r.o., kdy se jednalo o počítače a flash disky, které byly zajištěny při prohlídce jiných prostor konané dne 28. 7. 2009 ██████████ protože již nejsou třeba k dalšímu řízení a nepřichází v úvahu jejich propadnutí nebo zabránění.

Ze žádosti o náhradu škody ze dne 11. 11. 2014 soud zjistil, že žalobce podal u žalované dne 18. 11. 2014 žádost to náhradu škody ve výši 25,000.000,- Kč ze zmaření podnikatelského záměru a 3,000.000,- Kč za nemajetkovou újmu způsobenou protiprávním odejmutím movitých věcí, celkem 253.000.000,- Kč. Ze stanoviska žalované ze dne 22. 9. 2015 soud zjistil, že žalovaná žádosti žalobce nevyhověla.

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 2 cit. zák. odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.

Podle § 5 zákona č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 13 odst. 1 věty první zákona č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Podle § 13 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.

Podle § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Po právní stránce posoudil soud souzenou věc podle § 5 písm. b), § 13 odst. 1, 2 a § 31a odst. 1, 2 zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce po žalované domáhá zaplacení náhrady škody ve výši 250,000.000,- Kč a náhrady nemajetkové újmy ve výši 3,000.000,- Kč z důvodu tvrzeného nesprávného úředního postupu Policie ČR, která provedla dne 28. 7. 2009 prohlídku domovní – jiných prostor a pozemků. V řízení bylo prokázáno, že žalobce své nároky u žalované předběžně uplatnil ve smyslu § 14 odst. 1, 3 zák. č. 82/1998 Sb., proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zák. č. 82/1998 Sb.).

Aby mohl být stát odpovědný za škodu či nemajetkovou újmu podle zákona č. 82/1998 Sb. je třeba, aby byly splněny současně tři podmínky: 1) existence nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu, 2) vznik škody nebo nemajetkové újmy a 3) příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a vznikem škody či nemajetkové újmy. Existence těchto podmínek musí být bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném.

Soud se nejprve zabýval tím, zda žalobci vznikla tvrzená škoda a zda vznikla v příčinné souvislosti s tvrzeným nesprávným úředním postupem policejního orgánu. Žalobce tvrdí, že mu vznikla škoda ve výši 250,000.000,- Kč ze zmaření podnikatelského záměru na výrobu hybridních tkanin.

Soud měl v úmyslu při jednání dne 10. 5. 2016 vyzvat žalobce podle § 118a odst. 1, 3 o.s.ř., aby doplnil svá skutková tvrzení o tom, kdy předpokládal vrácení odňatých věcí Policií ČR při prohlídce dne 28. 7. 2009, co konkrétně mělo být příčinou vzniku škody ve výši 250,000.000,- Kč, zda samotná prohlídka jiných prostor a jakých, nebo nevrácení odňatých věcí a jakých konkrétně. Dále aby uvedl, v jaké fázi byl ke dni 28. 7. 2009 podnikatelský záměr žalobce, který měl být zmařen, a o jaký konkrétní podnikatelský záměr se jednalo, kteří konkrétní obchodní partneři neměli dále zájem se žalobcem obchodovat, a z jakého konkrétního důvodu nemohl žalobce pokračovat v již zahájené realizaci projektu výroby hybridních tkanin, co konkrétně má představovat škoda ve výši 250,000.000,- Kč, zda se jedná o škodu skutečnou, kdy je třeba přesně popsat, v čem škoda spočívá, to znamená, jakým konkrétním způsobem došlo ke zmenšení majetkového stavu žalobce, nebo zda se jedná o ušlý zisk, kdy je třeba popsat, za jaké konkrétní období je ušlý zisk touto žalobou požadován, jak žalobce dospěl k výši ušlého zisku, z jakých ukazatelů pro výpočet ušlého zisku vycházel, to znamená že zejména je třeba uvést, z čeho zisk žalobce konkrétně - před prohlídkou jiných prostor dne 28. 7. 2009 - měl, jakým odběratelům a jaké zboží dodával, kdy došlo ke snížení zisku, z jakého důvodu apod. Dále by byl žalobce vyzván, aby ke svým tvrzením předložil

důkazy. Nakonec by soud žalobce poučil o tom, že v případě nevyhovění této výzvě může být v řízení neúspěšný pro neunesení břemene tvrzení nebo břemene důkazního.

Žalobce se z jednání soudu dne 10. 5. 2016 omluvil a souhlasil s projednáním věci v jeho nepřítomnosti. Tím se však zároveň vzdal toho, aby mohl být při jednání soudu poučen a vyzván k doplnění tvrzení a důkazů dle výše citovaného § 118a odst. 1, 3 o.s.ř. Za této situace nezbyvá než uzavřít, že žalobce neunesl břemeno tvrzení ani břemeno důkazní ohledně vzniku škody ve výši 250,000.000,- Kč, když není vůbec zřejmé, o jakou škodu se jedná (zda o škodu skutečnou nebo o ušlý zisk) a jak žalobce dospěl k výši této škody. Pro nesplnění povinnosti tvrzení a povinnosti důkazní musel soud žalobu o náhradu škody ve výši 250,000.000,- Kč se 7,05 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 18. 11. 2014 do zaplacení jako nedůvodnou zamítnout (výrok I.).

Soud se dále zabýval tím, zda žalobci vznikla nemajetková újma a zda vznikla v příčinné souvislosti s tvrzeným nesprávným úředním postupem policejního orgánu. Žalobce tvrdí, že mu vznikla nemajetková újma ve výši 3,000.000,- Kč, a to poškozením dobrého jména společnosti a znemožněním pokračovat v rozvoji podnikatelské činnosti. Pro tento nárok platí obdobné závěry soudu, které jsou uvedeny výše ohledně nároku žalobce na náhradu škody. Žalobce totiž neunáší břemeno důkazní ohledně svých tvrzení o poškození jeho dobrého jména a znemožnění pokračování v rozvoji podnikatelské činnosti. K označení důkazů k prokázání svých tvrzení měl soud v úmyslu vyzvat žalobce podle § 118a odst. 3 o.s.ř. při jednání soudu dne 10. 5. 2016, ze kterého se však žalobce omluvil, čímž se vzdal možnosti být takto soudem vyzván a poučen o následcích nesplnění uvedených výzev. Pro nesplnění povinnosti důkazní musel soud žalobu o náhradu nemajetkové újmy ve výši 3,000.000,- Kč se 7,05 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 18. 11. 2014 do zaplacení jako nedůvodnou zamítnout (výrok I.).

Žalovaná mimo jiné vznesla v průběhu řízení námitku promlčení žalobou uplatněných nároku, proto se soud zabýval i touto námitkou. Podle § 32 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu škody podle tohoto zákona se promlčí za tři roky ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá. Je-li podmínkou pro uplatnění práva na náhradu škody zrušení rozhodnutí, běží promlčecí doba ode dne doručení (oznámení) zrušovacího rozhodnutí. Podle § 32 odst. 3 věty první zákona č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu nemajetkové újmy podle tohoto zákona se promlčí za 6 měsíců ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o vzniklé nemajetkové újmě, nejpozději však do deseti let ode dne, kdy nastala právní skutečnost, se kterou je vznik nemajetkové újmy spojen.

Žalobce tvrdí, že mu vznikla nemajetková újma ve výši 3,000.000,- Kč poškozením dobrého jména a znemožněním pokračovat v rozvoji podnikatelské činnosti, a to v době, kdy se jeho obchodní partneři dozvěděli, že jeho účetní a administrativní doklady jsou zadržovány Policií ČR. Žalobce se o tvrzeném nesprávném úředním postupu dozvěděl dne 28. 7. 2009, kdy dle jeho názoru došlo k nezákonné prohlídce jiných prostor a k odnětí věcí žalobce, v tento den tak měl i povědomost o tom, kdo za tvrzenou nemajetkovou újmu odpovídá. O vzniku nemajetkové újmy se mohl žalobce dozvědět nejpozději v roce 2012, kdy již uběhla

dostatečně dlouhá doba od prohlídky jiných prostor a kdy již před tím dne 1. 11. 2011 bylo policejním orgánem rozhodnuto o vrácení odňatých věcí, a kdy se již obchodní partneři žalobce museli dozvědět o tom, že účetní a administrativní doklady jsou zadržovány Policií ČR. Šestiměsíční promlčecí doba by uplynula nejpozději v roce 2013, žalobce však svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy uplatnil u žalované až v roce 2014, nemohlo tak dojít k přerušení běhu promlčecí doby ve smyslu § 35 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. Žaloba byla soudu podána až v roce 2015, tedy po uplynutí promlčecí doby. Žaloba na náhradu nemajetkové újmy by tak byla zamítnuta i z důvodu promlčení tohoto nároku.

Co se týká požadavku žalobce na náhradu škody ve výši 250,000.000,- Kč, pak pokud žalobce tvrdí, že mu škoda stále vzniká, pak se zřejmě jedná o ucházející zisk, a v takovém případě by byla promlčena pouze část nároku na náhradu škody, a to předcházející dni 18. 11. 2011, neboť nárok žalobce uplatnil u žalované dne 18. 11. 2014 (§32 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb.)

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. za použití § 151 odst. 1 o.s.ř., podle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přízná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě byla zcela úspěšná žalovaná, proti které byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta, proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 1 režijního paušálu po 300,- Kč dle § 151 odst. 3 o.s.ř., a to za písemné vyjádření k žalobě podle § 1 odst. 2, odst. 3 písm. a) vyhl. č. 254/2015 Sb. a podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. Jejich zaplacení uložil neúspěšnému žalobci ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku podle § 160 odst. 1 o.s.ř. (výrok II.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

V Praze dne 10. května 2016

Mgr. Markéta Jirásková, v. r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Hana Novotná

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Novosada a soudkyň JUDr. Veroniky Křest'ánové, Dr., a JUDr. Heleny Karetové ve věci žalobkyně: **EUROFORGE, s.r.o.**, IČO 26282500, se sídlem v Praze 4, Hvězdova 1716/2b, proti žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429, se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 427/16, o **zaplacení 253.000.000 Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 10. května 2016, č. j. 10 C 102/2015 – 195,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně **s e p o t v r z u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se žalobou podanou u soudu I. stupně dne 2. 4. 2015 domáhala na žalované zaplacení částky 253.000.000 Kč s přísl.; částky 250.000.000 Kč se domáhala jako náhrady majetkové újmy (škody) a částky 3.000.000 Kč jako odčinění nemajetkové újmy. Podle žalobkyně za vzniklou újmu odpovídá žalovaná, neboť ke škodě došlo v důsledku nezákonného nesprávného úředního postupu Policie ČR. Ta dne 28. 7. 2009 provedla

prohlídku prostor a pozemků v objektu kanceláře budovy [REDAKCE] ve které měla pronajaté kanceláře i žalobkyně, a dále v prostorách, které užívala žalobkyně v areálu tzv. [REDAKCE], kde se nacházely technické výkresy a dokumentace týkající se vývoje konstrukce a inovace tkacích strojů, účetní doklady, obchodní smlouvy, korespondence, výpočetní technika žalobkyně a dalších společností. Policie ČR v rámci prohlídek odňala (mimo jiné) žalobkyni administrativní a obchodní doklady, výpočetní techniku a elektronické nosiče informací. Žalobkyně nebyla obviněna ze žádného trestného činu a Policie ČR neměla podle žalobkyně žádné povolení nebo oprávnění k odnětí dokladů nebo jiného majetku žalobkyně, pokud tak učinila, dopustila se nesprávného úředního postupu. Odnětí věcí bylo Policií ČR odůvodňováno podezřením z neoprávněného čerpání dotací u společnosti [REDAKCE] v roce 2007 a v roce 2008. Správnost využití dotace poskytnuté od MPO ČR dne 5. 12. 2008 kontroloval Finanční úřad pro Prahu 6 od 13. 5. do 9. 7. 2009 a následně vydal zprávu o kontrole hospodaření s prostředky poskytnutými ze státního rozpočtu s výsledkem, že nebylo zjištěno porušení dotačních podmínek a ani jiné pochybení. Policie ČR vrátila výpočetní techniku a elektronické nosiče informací žalobkyni a společnosti [REDAKCE] v roce 2012, ale ne ve stavu, v jakém je odňala dne 28. 7. 2009. Žalobkyni bylo Policií ČR přislíbeno i vrácení zadržovaných věcí, tj. několika stovek dokumentů, tento příslib však Policie ČR nedodržela. Odnětím věcí při prohlídce došlo k zmaření podnikatelského záměru žalobkyně, kdy žalobkyni bylo znemožněno pokračovat v již zahájené realizaci projektu výroby Hybridních tkanin, čímž jí vznikla dle žaloby škoda 250.000.000 Kč. Dále dle žaloby žalobkyni vznikla protiprávním odejmutím movitých věcí nemajetková újma ve výši 3.000.000 Kč.

Žalovaná žalobu považovala za nedůvodnou a navrhovala její zamítnutí, nevyhověla ani žádosti žalobkyně, kterou u ní nároky 18. 11. 2014 uplatnila. Namítala, že Policie ČR postupovala v souladu s trestním řádem, a to jak stran provedení prohlídek, tak ohledně odnětí věcí. Policie ČR postupovala na základě příkazu k prohlídce ze dne 28. 7. 2009. V předmětné věci pak byla Městským státním zastupitelstvím v Praze dne 13. 1. 2014 podána obžaloba na obviněné I. [REDAKCE] A. [REDAKCE], Ing. J. [REDAKCE] D. [REDAKCE] (někdejšího jednatele a ředitele žalobkyně) a J. [REDAKCE] K. [REDAKCE] a to u Městského soudu v Praze. Nejvyšší soud České republiky přikázal věc k projednání Krajskému soudu v Brně (sp. zn. [REDAKCE] – pozn. odvolacího soudu). Ve věci nebylo dosud vydáno meritorní rozhodnutí. Žádná rozhodnutí o nařízení prohlídek nebyla později změněna či zrušena příslušným orgánem, proto ve věci není podle žalované dán odpovědností titul státu za tvrzenou škodu. Postup orgánů činných v trestním řízení nelze podle žalované ani označit za nesprávný. Současně žalovaná na svou obranu vznesla námitku promlčení obou nároků, promlčecí doba začala běžet ode dne 29. 7. 2009, tedy dnem následujícím po prohlídkách jiných prostor, neboť již při prohlídce se žalobkyně dozvěděla o vzniku škody, kdy sice nemusela přesně vědět, v jaké výši jí škoda vznikla, ale bezpečně věděla, že bez odebraných věcí nemůže bezeškodně pokračovat v podnikání. Též se dozvěděla i o tom, kdo za škodu odpovídá. Nárok na náhradu škody i nemajetkové újmy je promlčen.

Soud I. stupně v záhlaví označeným rozsudkem výrokem I. žalobu, kterou se žalobkyně po žalované domáhala zaplacení 253.000.000 Kč se 7,05 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 18. 11. 2014 do zaplacení, zamítl a výrokem II. uložil žalobkyni povinnost zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení 300 Kč do patnácti dnů od právní moci rozsudku. Soud I. stupně takto rozhodl na základě skutkových zjištění a právní argumentace uvedených v písemném odůvodnění napadeného rozsudku, na něž se pro stručnost poukazuje.

Rozsudek soudu I. stupně napadla včasným a přípustným odvolání žalobkyně. Namítá, že soud I. stupně na základě provedeného dokazování soudu I. stupně dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a věc nesprávně právně posoudil. Žalobkyně má za to, že v situaci, kdy se žalobkyně k soudu s omluvou nedostavila, je pouhou leností soudu I. stupně, že si potřebné nezjistil z navržených důkazů. Poškození jména by zjistil z nemožnosti realizace projektu Hybridní tkaniny, stejně tak se z listinných důkazů, zejména z podnikatelského záměru by zjistil výši unikajícího zisku, a to jak před údajným promlčením, tak po něm, z projektu by též zjistil, že první etapa již byla realizována. Všechny potřebné informace by soud I. stupně zjistil z důkazů zaslaných soudu I. stupně dne 7. 4. 2015, je evidentní, že soud I. stupně se s nimi neseznámil a rozhodl bez jejich znalosti. Je nepřípustné, aby soud uzavřel, že žalobkyně neunesla důkazní břemeno ohledně vzniku nemajetkové újmy spočívající v poškození dobrého jména společnosti a znemožnění pokračovat v rozvoji podnikání, když ani nevyslechl navržené svědky. Dále namítá nezákonnost příkazů k prohlídkám, když ty byly odůvodněny nepravdivými informacemi o neexistenci výpočetní techniky u dotčených společností a tím, že společnost [REDAKCE] nemá vývojový tým pro vývoj tkacích strojů, přesto Policie ČR odňala 19 ks počítačů, což samo o sobě popírá tvrzený důvod o neexistenci výpočetní techniky, dále tvrdí, že existoval prokazatelně i vývojový tým. Podle žalobkyně pro uskutečnění prohlídek nebyly splněny zákonné podmínky. Žalobkyně ani nesouhlasí se závěry soudu I. stupně o promlčení u majetkové újmy, připomíná, že doposud nedošlo k vrácení všech věcí, stejně tak nesprávný je závěr o promlčení nemajetkové újmy. Navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Žalovaná se se k odvolání stručně vyjádřila pouze v rámci omluvy z nařízeného jednání. Podle žalované odvolání neobsahuje žádné relevantní skutečnosti, rozsudek soudu I. stupně je věcně správný a navrhuje tak jeho potvrzení.

Odvolací soud přezkoumal podle § 212 a § 212a o. s. ř. rozsudek soudu I. stupně i řízení, které předcházelo jeho vydání, a odvolání shledal jako nedůvodné. Se souhlasem účastníků odvolací soud jednal bez jejich přítomnosti.

Soud I. stupně si pro své rozhodnutí opatřil správná a postačující skutková zjištění, která odpovídajícím způsobem zhodnotil. Odůvodnění napadeného rozsudku se po formální stránce přidrzuje § 157 odst. 2 o. s. ř., odvolací soud se se skutkovými závěry soudu I. stupně ztotožňuje a pro stručnost na ně opakovaně odkazuje s tím, že tam, kde má jiný právní závěr, je vysvětlení popsáno dále.

Předně je třeba zdůraznit, že soud I. stupně zjistil, že prohlídky byly podloženy příkazy, které nebyly zrušeny. Podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., lze nahradit újmu jen z takového pravomocného rozhodnutí, které bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem (zde by do úvahy připadala jen ústavní stížnost – srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 4. 12. 2014, sp. zn. 30 Cdo 4286/2013). Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Mezi účastníky je nesporné, že k zrušení příkazů nedošlo a že trestní věc nebyla ještě skončena. Tvrzená újma tedy nemohla vzniknout z nezákonného rozhodnutí.

Sodu I. stupně také věc neposuzoval jako újmu z nezákonného rozhodnutí, ale z nesprávného úředního postupu (viz č. 1. 197 - str. 5 odůvodnění). Soud I. stupně se nezabýval – pro nadbytečnost – tím, zda by vůbec mohlo jít o škodu z nesprávného úředního postupu. Ten totiž právní teorie i soudní praxe definuje tak, že jde o porušení pravidel

předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu při jeho činnosti, a to i při takových úkonech, které jsou prováděny v rámci činnosti rozhodovací, avšak neodrazí se bezprostředně v obsahu vydaného rozhodnutí (z mnohých srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 6. 1999, sp. zn. 2 Cdon 804/96, uveřejněný v časopise Soudní judikatura, sešit 1/2000 pod č. 4, nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 5. 2009, sp. zn. 25 Cdo 1455/2007). Jestliže se však případné nesprávnosti či vady postupu státního orgánu v obsahu rozhodnutí projeví, mohou být zvažovány jedině z hlediska odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím (viz Vojtek, P. Odpovědnost za škodu při výkonu veřejné moci. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2007, s. 92). Jinými slovy při rozhodovací činnosti jde pouze o takový úřední postup, jehož případná nesprávnost se nijak nedotkla správnosti samotného rozhodnutí.

Soud I. stupně toto považoval za nadbytečné, když dospěl k závěru, že – i pokud by o nesprávný úřední postup šlo – nelze žalobě o náhradu škody vyhovět z důvodu nedostatku tvrzení a částečně i pro důvodně vznesenou námitku promlčení. Náhradě nemajetkové újmy pak nelze vyhovět i z důvodu nedostatku důkazů a též pro promlčení.

Se soudem I. stupně lze plně souhlasit, že tvrzení žalobkyně k uplatněnému požadavku na náhradu škody ve výši 250.000.000 Kč byla nedostatečná a bylo na místě je doplnit postupem podle ustanovení § 118a odst. 1 o. s. ř. Nedostavila-li se žalobkyně k jednání, nebylo možno ji postupem podle ustanovení § 118a odst. 1 o. s. ř. vyzvat a poučit a bylo pak na místě, pokud soud I. stupně pro nedostatek tvrzení žalobu zamítl. Koneckonců ani sama žalobkyně zde nenamítá, že tvrzení, které soud I. stupně postrádal, byla obsažena v jejích podáních. Namítá pouze, že se daly zjistit z příložených důkazů. Tím však nerozlišuje mezi tvrzeními a důkazy. Je sice pravdou, že tvrzení v určité míře lze nahradit odkazem na listinné důkazy, avšak o takový případ se zde nejedná.

V kontextu projednávané věci je vhodné připomenout, že Nejvyšší soud České republiky se v rozsudku ze dne 30. 1. 2003, sp. zn. 29 Cdo 1089/2000, uveřejněném v časopise Soudní judikatura, 2003, č. 2, pod pořadovým číslem 35 věnoval poměru ustanovení § 79 odst. 1 o. s. ř. k § 101 odst. 1 o. s. ř., a to se závěrem, že žaloba, která je projednatelná, včetně toho, že obsahuje vylíčení rozhodujících skutečností, ještě nemusí být žalobou, na jejímž základě lze v ní uplatněnému požadavku vyhovět; tomu může bránit okolnost, že ani v pozdější fázi řízení nebyly uplatněny všechny pro rozhodnutí věci významné skutečnosti. Povinnost tvrzení o rozhodujících skutečnostech, jež odůvodňují přiznání požadovaného nároku, ve sporném řízení spočívá jednoznačně na žalobci, přičemž žalobce má povinnost uvést rozhodující skutečnosti především v žalobě. Současně však Nejvyšší soud uvedl, že vylíčení rozhodujících skutečností může mít – zprostředkovaně – původ i v odkazu na listinu, kterou žalobce (coby důkazní materiál) připojí k žalobě; to ovšem platí jen tehdy, jestliže žalobce v textu žaloby na takovou listinu výslovně odkáže. Těmito závěry dovolací soud navázal na rozsudek ze dne 15. 5. 1996, sp. zn. 3 Cdon 370/96, v němž zaujal stanovisko shodné. Ke stejným závěrům se Nejvyšší soud přihlásil např. v usnesení ze dne 9. července 2003, sp. zn. 29 Odo 215/2003, uveřejněném v Souboru civilních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu, C. H. Beck, pod pořadovým č. C 2044 nebo usnesení ze dne 22. června 2004, sp. zn. 32 Odo 916/2003, uveřejněném v Souboru civilních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu, C. H. Beck, pod pořadovým č. C 2795).

Je zřejmé, že v posuzované věci žalobkyně na listiny výslovně neodkazovala a odkazem nenahrazovala obsah žaloby.

Odvolací soud se ztotožňuje současně i se závěry o promlčení práva učiněnými soudem I. stupně. Podle odvolacího soudu lze dokonce právo na náhradu škody tvrzeným nesprávným úředním postupem považovat za promlčené již jako celek. Podle odvolacího soudu se zde neuplatní zásada o postupném promlčování, jak ji vyslovil Nejvyšší soud České republiky v rozsudku ze dne 23. 4. 2015, sp. zn. 25 Cdo 3320/2011, nýbrž v situaci, kdy žalobkyně vznik škody přičítá zabavení věcí při prohlídkách, dopadají na věc závěry judikatury Nejvyššího soudu České republiky vyslovené v rozsudku ze dne 26. 2. 2014, sp. zn. 25 Cdo 3320/2011, uveřejněném v Soudní judikatuře č. 1/2015. Podle uvedeného rozhodnutí tvrzený ušlý zisk způsobený ztrátou vybavení provozovny a v ní uloženého zboží (resp. pozbytím možnosti za pomoci těchto věcí dosáhnout předpokládaného zisku, využít jej pro další nákup a prodej a následně pokračovat ve stejné činnosti vedoucí k určitému příjmu), nemá charakter opětujícího se plnění ve formě peněžitého důchodu, které by bylo možno přiznat jako rentu do budoucna a které by se tak promlčovalo jako celek s počátkem běhu promlčecí doby od vzniku první dílčí újmy. Avšak i pokud by se zde uplatnila zásada o postupném promlčování, závěr o důvodnosti zamítnutí žaloby o náhradu majetkové újmy pro nedostatek tvrzení se rozhodně vztahuje na celou částku 250.000.000 Kč.

Se soudem I. stupně lze pak také souhlasit se závěry ohledně promlčení práva na náhradu nemajetkové újmy, zde jako celku i podle soudu I. stupně. Pokud pak soud I. stupně dospěl k závěru, že souběžným důvodem pro zamítnutí je neunesení důkazního břemene, lze s ním souhlasit, když na str. 9 žaloby žalobkyně uvádí, že nemajetková újma jí byla způsobena v důsledku nezákonného postupu spočívajícího v protiprávním odejmutí movitých věcí Policií ČR dne 28. 7. 2009, čímž došlo k poškození jejího dobrého jména a znemožnění pokračovat v rozvoji podnikatelské činnosti, neboť obchodní partneri poté, co se dozvěděli o zadržení dokladů žalobkyně, neměli zájem s ní dále obchodovat. Žalobkyně k tvrzenému vzniku újmy neoznačila žádné důkazy. Navrhla-li v podání ze dne 20. 4. 2015 (č. l. 148) k tvrzením v žalobě výslech svědků, aniž označila, jaká tvrzení mají být konkrétně prokázána, nelze hovořit o unesení důkazního břemene. Navíc i zde chybí dostatečné vylíčení rozhodujících skutečností, když žalobkyně blíže nekonkretizuje osobní rozsah dopadu informace o zadržení dokladů. Soud I. stupně také v tomto směru hodlal vyzvat žalobkyni k doplnění tvrzení, kteří konkrétní obchodní partneri neměli dále zájem se žalobkyni obchodovat (srov. č. l. 193 verte, str. 5 odůvodnění – č. l. 197). I zde tak platí prioritně závěr o neunesení břemene tvrzení.

Soud I. stupně tak nepochybil, když žalobu jako celek zamítl, odvolací námitky žalobkyně nejsou důvodné.

Odvolací soud tak rozsudek soudu I. stupně vč. výroku o nákladech řízení postupem podle ustanovení § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř. arg. a contrario, když žalovaná měla sice v odvolacím řízení plný úspěch a náležela by jí tak plná náhrada nákladů odvolacího řízení, avšak žádné náklady jí v odvolacím řízení nevznikly. Žalovaná v řízení učinila pouze úkon omluvy zjednání před odvolacím soudem, do které zahrнула i zcela stručné elementární vyjádření k odvolání v logice svého procesního postavení. Takové podání nelze považovat za úkon, se kterým spojuje ustanovení § 137 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s vyhl. č. 254/2015 Sb. právo účastníka na paušální náhradu nákladů.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu I. stupně do dvou měsíců od jeho doručení, jestliže dovoláním napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má - li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

V Praze dne 13. října 2016

JUDr. Tomáš Novosad
předseda senátu

z důvodu nepřítomnosti
předsedy senátu pro účast na školení
v. z. JUDr. Veronika Křest'ánová, Dr. v. r.

Za správnost vyhotovení:
Jana Abrahámová